

στολή

στολή, η, ουσ. [<αρχ. στολή], η στολή: η ενδυμασία, η φορεσιά, ιδίως στρατιωτικών ή ανδρών και γυναικών των σωμάτων ασφαλείας: «κάθε φορά που έρχεται με άδεια, βγάζει τη στολή του και φοράει πολιτικά». (Τραγούδι: *βάζει ο Ντούτσε τη στολή του και τη σκούφια την ψηλή του μ' όλα τα φτερά, και μια νύχτα με φεγγάρι την Ελλάδα πάει να πάρει, βρε το φουκαρά*).

- *μεγάλη στολή*, η επίσημη ενδυμασία των στρατιωτικών, ιδίως των αξιωματικών: «στην παρέλαση ήταν όλη η ηγεσία του στρατού με τις μεγάλες στολές». Λέγεται και με ειρωνική διάθεση.

- *πετώ τη στολή*, απολύομαι από το στρατό: «θέλω τρεις μήνες ακόμα για να πετάξω τη στολή». (Λαϊκό τραγούδι: *γεια σου Ασημίνα, αγάπη μου τρελή, φεύγω σ' ένα μήνα, πετάω τη στολή*).

- *στολή αγγαρείας*, βλ. λ. [αγγαρεία](#).

- *στολή εξόδου*, η επίσημη στολή, ιδίως απλών στρατιωτών για την έξοδό τους από το στρατόπεδο, όταν παίρνουν άδεια: «το Σαββατοκύριακο έχω άδεια, γι αυτό πρέπει να ετοιμάσω τη στολή εξόδου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας